

Vides d'escriptors a l'Edat Moderna: retòrica, història i poètica

IV. POÈTICA I HISTORIOGRAFIA

Mar Manyé (Universitat de Barcelona)

La poètica en les vides d'escriptors literaris de Gregori Maians

El discurs teòric s'integra en el discurs biogràfic i hi manté, per tant, un vincle estret. La relació és del tot palpable en les vides de poetes de Gregori Maians, que, en conseqüència, esdevenen un camp excel·lent per explorar-ne la materialització al Set-cents. La proposta de la ponència és precisament aquesta: oferir una lectura de les biografies d'escriptors literaris del valencià orientada a contribuir a la comprensió del lligam entre vida i poètica al segle XVIII. En altres paraules, es parteix dels escrits que Maians dedica a Antonio de Solís (1732), Miguel de Cervantes (1737), Luis de León (1761) i Virgili (1778) per explorar la concurrència dels interessos i mètodes del discurs teòric en la biografia. S'estudia, concretament, la materialització del fenomen al XVIII, és a dir, en un moment en què ja compta amb uns antecedents amplis. Aquesta trajectòria no queda exclosa de la ponència, que ofereix també un breu repàs de l'estat del fenomen durant el Renaixement i el Barroc.

Per acabar, l'examen de la presència de les nocions teòriques en les biografies d'escriptors maiansians desemboca inevitablement en l'anàlisi de la poètica de Maians, això és, en la revisió de les idees estètiques que el valencià vehicula servint-se dels escrits biogràfics com a mitjà. Es

ressegueixen, doncs, alguns dels seus plantejaments entorn de conceptes com ara la finalitat de l'art, l'eloqüència, la versemblança, la *imitatio* i el bon gust, però també de les nocions de raresa, fecunditat i meravella, entre d'altres. El tractament que mereix aquest segon bloc de termes porta a la formulació d'una darrera tesi: la necessitat de reavaluar l'animadversió a tot el que és barroc que tradicionalment s'ha atribuït a Maïans.